

[Steen Folke]

Nu skulle det nødvendigvis være sådan, at når nu socialdemokratiet, måske nok af nogle lidt besynderlige grunde, pudser profilen op og er rede til at gå lidt længere, end da de var i regering, står de radikale af og vil alligevel ikke være med til at tage et beskedent skridt i retning af at lægge et mere klart pres på Tyrkiet for at få etableret noget, der kunne minde om menneskeværdige tilstande i dette land, eller, hvis det ikke er tilfældet, så i givet fald sige, at Tyrkiet hører i hvert fald ikke hjemme blandt de lande, der er tilsluttet Europarådet, og så burde Tyrkiet efter formålsparagraffen heller ikke høre hjemme blandt de lande, der er tilsluttet NATO. At den formålsparagraf nok skal tages med et stort gran salt, har hr. Gert Petersen været inde på, det har vi jo set i tilfældet med Portugal og med Grækenland, og det ser vi igen i tilfældet med Tyrkiet nu. Men under alle omstændigheder mener jeg, det er vigtigt, at vi nu kommer et skridt videre i retning af at tage markant afstand fra det, der foregår i Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er beklageligt, ja, nærmest ynkeligt, når man skal høre, at hr. Steen Folke næsten fornægter VS' vedtagne politik.

Når det drejer sig om udlandet, i dette tilfælde Tyrkiet, er der ingen grænser for hr. Steen Folkes forargelse over, at de demokratiske rettigheder skulle være trådt under fode eller tilsidesat. Og i S', SFs og VS' forslag om motiveret dagsorden nævner man, at grundlovsudkastet ikke er i overensstemmelse med demokratiets grundregler. Det skal man høre fra en repræsentant for et parti, der i sit program i pkt. 16 siger følgende:

»Overgangen til socialismen forudsætter en revolution, hvor lønarbejderklassen erobrer statsmagten. I overgangsperioden må der træffes særlige foranstaltninger for at hindre gamle økonomiske og politiske magthavere i på ny at komme til magten.«

Man nævner andetsteds i sit program, at man ikke kan erobre denne magt ad den sædvanlige vej. Det er ynkeligt, som man taler med to tunger, når man står heroppe. Det er jo så nemt at tale om Tyrkiet.

Jeg vil godt sige, at for mit eget vedkommende mener jeg, at man på mange områder

er gået for langt, idet man i Europarådet nærmest er ved at føre den lukkede dørs politik, og med hensyn til de resultater, man vil opnå, har englændere sagt til mig, at man gjorde den samme fejltagelse med Sydafrika. Hvad fik man ud af det? Intet. Man burde hellere have ledt dem på den rette vej ved at lade dem blive.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er sjældent, at jeg med hensyn til medlemmer af venstresocialisternes folketingsgruppe har baggrund for at konstatere, at opfattelsesevnen hos dem nu er på et sådant niveau, at de i gamle dage ikke ville have fundet optagelse i mellemskolen.

Jeg sagde udtrykkelig og skal gerne gentage, at jeg og gruppen foretrækker det socialdemokratiske forslag til dagsorden, men også hr. Bjørn Elmquists forslag til dagsorden indeholder fremskridt i forhold til det, vi havde før juli 1982. Vi kan derfor stemme for dem begge to, og det kan vi stadig. Vi vil gerne have fastslået, at det er Danmarks politik, at vi ikke godkender det, der sker i Tyrkiet. Vi vil også gerne gå videre. Hvad der kan blive flertal for, ved jeg ikke, men vi er parate til at stemme for alt, hvad der kan opnås i denne sag.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Hr. Bernhard Baunsgaard må undskyldes, at jeg er så tungnem, at jeg ikke engang kan blive optaget i mellemskolen. Nu er det heldigvis heller ikke det, der er lige forestående, så jeg klarer mig vel endda.

Jeg har stadig væk svært ved at se andet, end at det, hr. Bernhard Baunsgaard i virkeligheden siger, er, at det radikale venstre kan stemme for begge de foreslåede dagsordener, og konsekvensen af det må være, at det forslag, der kommer først til afstemning, er det, de radikale stemmer for. Man siger ganske vist, at man foretrækker det ene i forhold til det andet, men hvis regeringens forslag nu kommer først, kan man stemme for det. Med andre ord må jeg fastholde som det, jeg forstår, at de radikales stilling i denne sag bliver afgjort af, hvilken dagsorden der først bliver sat til afstemning.